

BORSSZEM JANKÓ

EÖTVÖS JÓZSEF.

*A háború elzúgta viharát,
Kifizetett a halál dús adója,
S a magyar nép csudálva lát
Csapást, melyből a végzet őt megóvjá.*

„Egünkön, hála, nincsen ily ború!”

— S villámra hasad a menny tiszta kéke. —

Ezret temettek? Olcsó háború!

Eötvöst veszítettük. Drága, drága béke!

B. J.

TÁVSÜRGÖNYÖK.

Róma. A Tiber, mely oppositióját azzal tünteti ki, hogy szintén áradoz, régi medrébe visszazált; a hidakat ismét fölállították. Pontificibus laudabiliter se subjecit.

Madrid. Az új királyt még nem kergették el. Ha ez így megy tovább is, Amadeo legközelebb megüli trónralépésének 50 napos jubiléumát.

Versailles. „Az austerlitz-i nap süt a csatater fölött!” mondá I. Napoleon és győzött. — „Ez nem a chlumi köd ugyan” mondá Moltke és szintén nem csinált rossz üzletet.

Kairo. Az alkirály dühösen így kiáltott föl: „Hova menjek ezentul, ha Párisba akarok menni?”

Madrid. Itt minden templomban azt éneklik, hogy: Te Amadeum laudamus! Délután bikaviadal.

Madrid. Az új királyság feltűnőleg hosszú főnállása folytán szóba jött: vajjon nem volna-e ajánlatos e kedvező körülmények közt kölesönt fölvenni.

Német birodalom. Ich musz, du muszt, er musz; wir müszen, ihr müszet, sie müszen.

Róma. Még mindig nagy árviz; Szt. Péter hajója „uszik.” „Il Régalantuomo” (sorhajó) beleütközött szt. Péter sziklájába. Antonelli él.

Amiens. A roppant hideg daczára is megolvadt az északi hadsereg.

Madrid. A spanyol miniszterek hűségét esküdnék az új királynak. Erre nagy földindulást lehetett érezni, mely azonban csak a jóízűn kaczagó természettől származott.

APRÓ HIREK.

? **Irányi Dániel** a min. elnök ellen egy személyes tüsszentés kérdésében felszólalt. Andrassy gróf a tüsszentést vissza nem vonván, sőt egy ásitással tetőzvéen azt, Irányi D. kéri a házat e kérdést napirendre kitűzetni.

+ **Irányi** törvényjavaslaton dolgozik, mely a magyar miniszterelnöknek megtiltja köhécselni, mert az szórakoztat; pislogatni, mert ez figyelmetlenség jele; malmozni, mert az unottságot jelent; bólintgatni, mert az visszautasítást fejez ki; fületövéet vakarni, mert az bosszuságra mutat; fejét hátra szegni, mert az elbizakodás jele; kezére támaszkodni, mert akkor elalhatnak; ajkát szétvonni, mert az kicsinylést, gúnyt, lenézést jelelhet.

△ **Török János**, ki a mult héten még köztünk járt, nagy nézőtömeg szemeláttára a nemz. szinpadról megugorván, a könyvtárba szökött, hol nyom nélkül eltűnt.

÷ **A nagy hideg** valószínűleg nem soká tart már, mivel az államvasutak igazgatóságai már is a vaggonfűtést akarják szóba hozni. Kilátásunk van rá, hogy legföljebb augusztusban kellemes melegről fognak az utasok panaszkodhatni.

□ **A hótisztogatók** tegnap a Lipót-téren egy ember holttestét ásták ki, ki néhány nap előtt azért ment oda, hogy éjjélkor megvárja, mennyi idő alatt veri el a templom órája a tüzenkettőt. Az obductio kideríté, hogy a szerencsétlen már a 9-ik ütésnél meg volt fagyva.

○ **Azon számos szerencsétlenség** folytán, mik e napokban a sikos járdákon eléfordultak, a pesti rendőrség elhatározta, hogy azon esetre, ha nyáron sok por találma esni: havat és jeget fog elsóratni, hogy a közbáortalanság megzavarását lehetlenné tegye.

§§ **A „Magyar Ujság”** holnapi számában így ír: A kormány sugárat épít, hogy Andrassy sőtálhasson rajta. Iskolákat szervez, hogy Andrassy fiait iskoláztathassa. Hadsereget alkot, hogy legyen Andrassy palotája előtt strázsza. Megveszi az Eszterházy-képtárt, hogy azt Ráth Mór lefotografírozathassa, és így Andrassy azt olesó áron magának megszerezhesse. Sőt vasutakat épít, hogy Andrassy kényelmesebben utazhassék. Borzasztó!

Haynald ő excja.

Nagy férfiú és szép férfiú, okos férfiú és kedves férfiú, ravasz férfiú és megnyerő férfiú, világferfiú és egyházferfiú, ultramontán férfiú és modern férfiú; mindez a paradoxon egyesül Haynald ő excjában.

Az alkalom pedig, melyet tonsurán ragadtunk, hogy ő excja arezképével olvasónőinknek kedveskedjünk, a delegatio egyik ülése.

Ő excja, az érsek, mint híres botanikus, ő excját a külügyminisztert megismertette herbariumával, melyre Beust gr. megjegyezte, hogy herbariumnak elég „herb.”

A római politikát csalánnal ostorozta, s Beust gróf nem látta jónak a csipős dorgatoriumra dörgedelmesen felelni, mert Orczy Béla megsugta neki magyarul: „csalánba nem üt a ménkü.”

Más szóval: a római kérdéssel nem lehet megbuktatni minisztert, ha oly szellemdúsan beszélünk is, mint Haynald ő excja.

A beszédben különben egy nevezetes szójáték fordult elé, melyet a lapok nem méltattak kellő figyelemre.

Az érsek ugyanis, a történelmi jogról szólva, egy gyönyörű fordulat végén azt mondta: hogy e jog- és szerződés-tíró világban szeretné hazánknak fenntartani a hivatkozást e hatalmas szóra: **Ne orozz!**

„Ne, orosz!” Nemde, így értette Excellentiád? Kérjük válaszát. Egy kis syllabussal is beéri

B. J.

KÉT JÓ BARÁT.

Ráma 3 közből. A köz-közöket jelenetek töltik ki.

Irta: **b. J ó s í k a K á l m á n.**

MAXIME, báró sok maximával, de kevés maxen-nel; jó barát, és jóleső férj, ára 100 forint.

CZÉZÁR, egy amerikai nagybátya öccse, jó barát, postilon d' amour; lemondó.

CLÉMENEC, gaznémbér és főköltő alá — való.

ANYJA, egy goromba asszony.

VALÉRIE, örökös örökös, elkésett szerető és a kath. legényegylet tiszteletbeli tagja.

ANYJA, mindennek oka.

BUBI herceg, elmésséggel rágalmaztatik.

Egy goromba szolgál, két finom rappier eskét segéd.

I. FÖLVONÁS.

I. Jelenet.

Maxime (levelet kap, melyből megtudja, hogy számára volt, 100 forintért elvenni egy aggszüzet.) Meg vagyok csalva! Oh nyomorult nő! És 100 forint! Én . . . Én . . . Én ezt soha sem tettem volna föl magamról. Százforin! (Örült fájdalomba mélyed, mely titkon rágódik szívében. Érzelmek megvetést árulnak el felesége iránt és lassan ébredő, de lavinaszerűleg növekedő szerelmet Valérie iránt. Benseje hullámoz, de vonásai nem mondanak semmit; leül és gondolatokat forral.)

2. Jelenet.

Maxime. Czézár!

Czézár. Maxime!

(Egymás karjaiba dőlnek. A régi emlékek megújulnak; Maxime meghatóan gondolkodik. Czézár fenkölt érzelmeket hallgat el. Hallhatlan zenekíséret.)

Czézár. Te tudni fogod, hogy mi szegények voltunk s ketten egy leányt —

Maxime. Tudom, tudom

Czézár. Tudom, tudod; de tudod, hogy a publikum nem tudja, tehát hadd mondjam el én. Tudni fogod, hogy ketten egy leányt szerettünk, s én lemondtam, mert nem kellettem neki, s hogy —

Maxime. Ahá, innen én is tudom. Tudod, hogy én megkértem a leányt, de anyja azt mondta, hogy míg nem lesz évenként 900 forint fogalmazói fizetésem és

Czézár. Innen megint én tudom. Tudod, hogy kétségbeestél s én Amerikába mentem, azt a vagyont megszerezni, mert báró létünkre itt nem szerezhetünk. Tudod, hogy

Maxime. Persze, tudom, hogy te nem tudod, hogy közben Valérie eltűnt s én követni akartam, mert azt gondoltam, hogy Rákospalotára mentek. Tudod

Czézár. Azaz, hogy te tudod, hogy egész vagyond az a 7 frt 58 kr. volt, a mit én hagytam nálad viselt ruháim árából. Ebből, tudod, még

Maxime. Tudod, oh angyali barátom, hogy ebből ki-fizetvén a mosónét (1 frt 12 kr.) és a három napi kosztot (5 frt), marad még: 7 frt 58 kr.-ból levonva

6 frt 12 krt.

1 frt 46 kr. Ebből egy kis kávét

ittam meg négy kifivel, s a pinczérnek kétségbeesésben 4 kr. borralalót adtam, a többivel aztán (1 frt 20 kr.) jegyet váltottam (II. osztály) Rákospalotára. Itt teljesen plüvre esvén, mert Valérie nem volt ott s pénzem sem vala, ah, hogy tovább kövessem, kapom egyszerre levelét Clémencének, az égi tőzsérnek, a hol 100 frtos váltóért 52 frtnyi kölcsönt készpénzben, a többit pedig egy jól konzervált báli öltönyben (claque-kalappal) kínálta. Én elfogadtam, s midőn később az angyali lélek azon hozzátevéssel, hogy beperel, értésemre adá, hogy szeret, én

Czézár. Te

Maxime. Én

Czézár. Te ?

Maxime. Én (Roppant érzelmek küzdenek benne, de nem képes kifejezni. Czézár aggódva szivarra gyújt —) elvettem.

Czézár. Szerencsétlen! (Kétségbeesetten nadrágsebébe dugja a kezét s kimondhatatlan gondolatokba merül. A közönségnek alkalma kerül ez enyhítő pausában megtapsolni a butort, mely a reclame roszul kárpitozott szerénységével hajtja meg magát. A közönség női része érdeklél veszi észre annak arcát is, kinek szava már oly régóta kedvesen ismeretes előtte. A sugó bajszos ábrázata t. i. megjelen a szemközi tükörben. A siker által fölbátorodva, egy tüzőltő is megjelen a tükör segítségével, a t. cz. publikum előtt, s a tüzőltőnek nagy elégtételére szolgál, hogy a t. cz. publikum római gladiátor-nak, s még nagyobb öröme az, hogy a darab fontos szereplőjének tartja őt. — Igen, ha gyújtogató volna és n m tüzőltő.)

3. Jelenet.

Valérie (sápadtan belép és némán betegeskedik.)

Maxime. Az én feleségem

Valérie. Felesége! (Roppant érzelmek hullámoztatják keblét. Nagyszerű gondolatokat küzd le és szótlanul távozik. A függöny némán leesik.)

II FÖLVONÁS.

(Jogászbál.)

Maxime (feleségének irtóztató szemrehányásokat tesz, melyeket azonban a hely iránti tekintetből elhallgat.) Clémence!

Clémence. Eh, mit! Én kiindulva azon egyáltalán nem indokolatlan szempontból, hogy a bevezetett tények jogosultságát el nem ismerni annyi, mint ignorálni a valódi helyzetet: indítványozom, méltóztassék azt, amin változtatni valóban lehetetlen, utólagosan helybenhagyni.

Maxime. Ön engem megcsalt! 100 forint! (Iszonyu gondolatok dülnek kebelében.)

Clémence. Kérem, a bevezetett tények jogosultsága. Különbén én önt szeretem.

Maxime. Szeret! Haha! (Nagy gondolatok elfojtják beszédét.)

Clémence. Ami pedig aztat illeti, hogy én önt megcsalám, legyen szabad megjegyeznem, hogy ez igaz lévén, ön még is elég bárgyu elhinni, ha mondom, hogy önnek legjobb barátja épen most Valérie kontesznál

csapdosván a levelet, megcsalási kísérletet ön ellen intézni ugyszólván nem haboz. (El.)

Maxime (egyedül.) Czézár megcsal? (Némán kételkedik és hosszas gondolkodás után helyzetét fölsimerve, ünnepléses lassúsággal megjegyzi:) Én nagyon szerencsétlen vagyok. (Valérie, Czézár stb. jönnek.)

Maxime. Valérie kisasszony, kérem a francia négyest.

Valérie (lassan, betegesen, de határozottan s a halk resignatio jelentőségével.) Már foglalkoztam Czézár urral.

Maxime (dühös féltékenységtől elborítva.) Czézár ur, ön jogaimban gázol, ön egy pernahajder! (Sensatio. A publikum nem sejtí, mily nagy gondolatok küzdenek a szereplőkben. A függöny gondolkozva leesik.)

III FÖLVONÁS.

(Keresztesi vívóiskolája, esti 4-től 7-ig. Maxime és Czézár verekednek.)

Maxime (sugva.) Csak szurj bátran ide a kabátom felső zsebébe; ott van a portemonnaiem, az fölfogja a szurást.

Czézár (iszonyu gondolatait leküzdvé, szúr. Maxime elesik.) Szerencsétlen! Hogyan történt ez?

Maxime (haldokolva.) Elfelejtettem, hogy a portemonnaiem üres. . . szíven találtál. Vedd el Valériet.

Czézár. De nem kell ám!

Maxime. Miért nem mondtad ezt előbb? Oh, szerencsétlen. (Meghal.)

Czézár. No persze—9 óraker csak elég korán van, ha megmondom. Ha elébb mondom, $\frac{1}{2}$ 8-kor van vége a darabnak. (Zokogás. Szereplők és publikum nagyokat gondolnak. A függöny pedig, a mit a darab nem birt, gyorsan legördül.)

„GOTT ERHALTE!”

Hogy **mi is** csináltuk az **osztrák nótát**, az **neki** nem tetszik?

Néhány még mindig tündő jogász.

Új aesthetika.

„Szép lovassági ütközet.” — „Bombázás gyönyörű időjárásban.” — „A granátok pompás hatása.” — „Szabatos iránya a lövegeknek.” —

CSILLAGASZAT.

Tudvalevőleg a minap új üstököst fedeztek föl; de azóta nem hallottunk fölöle semmit. Ennek oka az, hogy az üstökös megtudván, hogy északi félgyárt Európában, a következő megjegyzést tette: „No, akkor úgy is mindent tudnak önök. Mi hatása legyen hát jelentésemnek?” És visszatért oda, a honnan jött.

Buffeti hangok

Páris kapitulaéziójáról.

Tisza K. Bárha bízamat most könnyű szerrel oda szállíthatnám!

Ghyocy K. Hja! Komárom is kapitulált!

Dobsa L. Jól eshetett Favrenak az ebéd Bismarknál a párisi koszt után, és még ahhoz — ingyen!

Árva Miska. Nemde megmondtam, hogy Páris kapitulálni fog? Azt a viczet pedig elfelejtettem megcsinálni, hogy: mikor a francia fővárosban fogytán volt az élelmiszer, mindenki azt kiáltá: „Páris!”

Sanyi. Na, szegények, most már megint lesz boruk elég; már viszik be nekik az élelmiszereket.

Están. Igen, de az italmiszerekről nem olvastam semmit.

Jókai Mór. Az a Victor Hugo most bizonyosan nagyszerű regényt fog írni az ostrom alatti életről. Legalább százezer frankot fog kapni érte!

Csernátoni. Ilyen a „va banque”, ó!

Móricz P. Fogadok, hogy nem lesz ott már többé trafik.

Györfy. Bizony barátom, így jó volna tán, ha mi is kapitulálnánk.

Irányi D. Mit? Bismark nagy ember? Lächerlich! Könnyű volt neki. Thiers vén asszony, Favre kontár, Trochu poltron.

Simonyi Ernő. Boulevardot akartok? Nézzetek Párisra. Ott vannak az első boulevardok, s ime, mi a következése?

Nyári P. Szegény Favre Gyulát megvigasztalom, megválaszatom megyei bizottsági tagnak.

Br. Simonyi Lajos. Páris kapitulaéziója kétségkívül nagy esemény, mely Franciaországra nézve nem csekély jelentőséggel bír; sőt egész Európára s így hazánkra is.

Schwarz Gyula. Csak azt szeretném igazán tudni: vajjon a poroszok mennek-e be a városba, és a francziák maradnak meg az erődökben, vagy megfordítva?

Berzenczey. Hollá! bal Mabilie, két heti szabadság, éljen!

Nagy szám.

Mit? Négy ezer millió kártalanítást? Hisz ez már nem milliard, hanem billiárd!

Jean

marqueur a „Kammonban.”

KÜLÖNBség.

Hogy is mondja Grillparzer?— „Fallen seh' ich Zweig auf Zweig!”

Az öreg francia császár.

Hogy is mondja Platen? — „Kommen seh' ich Stamm auf Stamm!”

Az új német császár.

Rosz üzlet.

Vérért hatalmat.

Még rosszabb üzlet.

Kenyérért két tartományt.

A magyar gyermeknyelv.

Miután pár hét óta több tudományos gyűlekezet kebelében a magyar gyermeknyelvről igen tudós értekezéseket olvastak föl Ponorí Theurewík Árpád, Brassai Sámuel és más nagy tekintélyű vén gyermekek: Borszem Jankó gyermeknyelvései is kedves szolgálatot vélnék tenni a közönségnek, midőn az említett tudós értekezésekhez a következő gyakorlati paradigmat nyújtják, előrebocsátván, hogy annak szerzője a magyar íróink legzsengőbbike, a harmadfél éves Bölcsei Pelenka kisasszony:

A tisz Mimi ész bábuja Lili.

Hol volt, hol nem volt, volt ezel ed dönölü jó tisz lán, azt ud hittát hod Mimate, a bábuját, med ud, hod Lilite.

A baba iden szép, szép, szép, szép . . . jaj de szép tisz baba volt, a ti mitol tutlott, ¹⁾ iden szelette a tutlot ²⁾.

Ezel, mitol a papa med a mama med a dada mind ehmentet tacs), a baba medlát a földön ed nad, nad, nad, nad, szölnü nad tutlot. A baba a tutlot mindált betapta a szájába, pedid Mimi mondta neti, hod az tatás ⁴⁾.

De Lilite a tatás tutlot lenelte. Attol Mimate mondta Liliténet: „No válj, majd lesz neted dáda ⁵⁾, te tatás baba.“

Attol a Lilite nadon félt ész szilt ⁶⁾ és medivott szot ⁷⁾ szot, szot, nadon nadon nadon szot tüt ⁸⁾ ed nad pohálból.

Attol jött ed nad, nad, nad fetete embel ész azt mondta: „En vadot a mumu.“ Ész Lilite szölnen félt ész azt mondta: „Jaj, a tutol bibit ⁹⁾ czinál a domlomban.“

Attol jött ed tatona ed nad talddal ¹⁰⁾, az lovadolt ed czoczón ¹¹⁾ ész ud tett hod „hophop“. Ész a tatona tivette a taldot ész adonólte a mumut edészen.

Attol a tatona med a czoczó med a Lilite med a Mimate med a papa med a mama med a dada mind mind mind mind mind nadon nadon öültet ész tánczoltat, a mumu med medhalt ud, hod edészen beted lett ész le tellett őt fettetni az ádba.

¹⁾ Tutlott, ezen igéből: tutlani = csuklani. — ²⁾ Tutlot, össze nem zavarandó az előbbivel, mint ezen főnévnek „tutol“ (czukor) accusativusa. — ³⁾ Tacs, gyermeknyelvi ige, annyi mint „sétálni“. — ⁴⁾ Tatás = azaz csunya. — ⁵⁾ Dáda = verés. — ⁶⁾ Szil = sir. — ⁷⁾ Szot = sok. — ⁸⁾ Tütü = viz. ⁹⁾ Bibi = fáj. — ¹⁰⁾ Tald = kard. — ¹¹⁾ Czoczó = ló. —

Attol a tatona azt mondta hod: „pápá“ ész ehment ész medtótolta ¹²⁾ mind, a papát med a mamát med a dadát med a czoczót med a tatonát med a Lilitét med a Mimitét med a taldot ész timent a plomenádla tacs!

A Mimate pedid a Liliténet adott cziczitét ¹³⁾ ész a Lilite szépen szopodatott ész ha méd jól nem latott, hát méd moszt isz szopit.

A tatász mumu pedid nem tapott szemmit ész szilt.

Álarczos románcz.

(A Kisfaludy-Társaság nagy gyűlésén fölolvastatott f. é. febr. 9.)

Napként ragyog a gázcsillár,
Dübörg a maszkos bál,
Oszlop tövében nagy busan
Egy kéményseprő áll.

Koromszinü, éjfélszínü,
Orjás kéményseprő;
Hozzá képest még Góliáth
Is csak apró-cseprő.

De féregként szívében, ah,
Forró szerelme ég;
Szemét szurá egy gracióz
Kis debardőreség.

„Szívem debardör,“ így rebeg,
„Szép szemfényvesztőné,
Szememnek fénye, jer velem,
Légy kéményseprőné.“

A kis debardör föltekint —
„Wegmeiner,“ így sobajt,
„Kan' schénen Herrn, der mir was zahlt,
Krieg' i' eh' nimma' heut'!“

És boszujában elvévé
Férfül a feketét —
Az egyház is fölszentelé
A debardör trigyét — — —

De ah, azóta láttak ők
Csak szörnyü dolgokat,
Mert hát a kéménysrprő férj
Minden fia — mulatt.

Azért, debardör, ha magad
Fehér vagy mint a hó,
Ily kormos legényhez ne menj
Nőül, te kis bohó!

TÓTH KÁLMÁN.

¹²⁾ Tótolni = csókolni. — ¹³⁾ cziczi = emlő. —

Szépek albuma.

Szép honi lányok elő, Schrecker tubusának eléje.
Párisi almáját nyújtja felétek e fi.

Fényirodalmi dicsőségét árasztva le rátok,
Schrecker a csábító, égbe emel titeket.

Nem Lilaszin s Buliovszky bírái imáron a bájnak —
Tinmagatoktól függ bájaitok hitele.

Két fiorino elég s nyereségtek a báj-honihölgy-név!
Gyémántot potoméért, vajh ki ne szerzene meg?

S íme Minerva közelg (— Kotlik neven ismeritek tán —)
S báj-lebegésivel ő lengve szökellik elő.

Kóseri páva-Junó közeleg szintén s belerendül
Isteni lépteitől a fotografi olymp.

Hátul a tengerszülte Venus zavarodva megállá —
Nem kurrálhat kon Júno-Minerv' kecsivel.

Páris hajh! te kifényírsz törvényt látni hogyan birsz?
Vajjon a két fiorint nem hoz-e földre bu-kint? . . .

Szerény óhaj.

„Napoleon legközelebb visszanyeri szabadságát,
ezt beszélnek a lapok. — Ha nem volnék a porosz nép,
szeretnék francia császár lenni.

Borussia.

HIRDETÉS.

Tógyitityi ur kéri annak kijelentését, hogy ő
szobrának fölállítási helyétül sokkal inkább szeretné a
„nagy m e z ő utcát“, mit kivánságához képest ezennel
közhírré teszünk.

Magyar leczke.

HORN. Kotona bácsi, tonoljon meg engimet mod-jorrol, mer azt mondanak, nem tudom tisztán a national nelvit. Tonoljon meg ed párr jó kocskerringos kárrem-kodásra.

BAKA. Szivesen. Ezt morzsolja hát le a teins ur: Hogy a porczogós fityfene tüzes seprűvel fusson át az orradon.

HORN. Hugy a pörrezügüs vigyíene tözes söprővel foson át az orradon.

BAKA. Hát ezt: A csillagos taréju Árgirusodnak rézfán füttyülő istennyila üssön belé a trafikos dohányba!

HORN. A csillogos torréréj Arrgirrosodnak reszfán főgyölő istennyiló őson bele a trrofikás dohányba bele.

BAKA. No még ezt: Az óperenciás tenger fenekén

prűszkölő farmatringos denevér ragaszkodjék szikrázó keresztapádnak csappantyus batyujába.

HORN. Az operenciás tüngürr fenegen prűszgüli farmakopő otrringás denoverr rrogoszkodjék szikkrózó kürrűstátidnak csobongyós botyujába.

BAKA. Nagyon helösen van. Czuvógnak még ezt: A fokos bálnétoz szentjének csikorgó fulánkja süsse meg a hetvenes quótában kuruttyoló német öregapádat.

HORN. A fogas bayonettoz szentinek dzsigorgú folánkja sösön meg a héfenés gvótába korrogyoló német grósztatídat.

BAKA. No, teins ur, olyan magyarrá faragtam, mint a pinty.

HORN. Keszenem.

Interpellatio

a minisiterelnökhöz.

1. Van-e tudomása a minisiterelnök urnak Páris kapitulációjáról?

2. Ha igen, szándékozik-e a humanitás érdekében a közös külügyminisiter utján oda hatni, hogy a kapituláció Franciaországra nézve mentől kellemesebb legyen?
Beadja

Irányi Dániel.

KURTA. Ha Schwarz Gyula külügyminisiter volna, milyen volna akkor a vörös könyv?

FEJES. Zöld

KURTA. Árva Miskának „nem várt“ előfizetők sokasága miatt kifogytak januári számai.

FEJES. Ejha! pedig nyomtatott vagy hatszázat.

Nők albumába.

Mint a bűn oly rút vagy, de szerelmes mint a galambka;
Amor v a k t á b a n lötte szivedbe nyilat.

Járod az utcákat divatos pompájú ruhában.
Ujdon adósságot valsz a világnak, Ihus!

Les mystéres de Paris-t és Kock valam ennyi regényét
Olvasod, és mindaz tetszik, Ihuska, neked.
Orrfintorgatvást szídid ezt a kis albumot, Ilka!
Szídhatód is méltán: érzed az ostorait.

Páris előtt a porosz, Berlinben a francia győztes:
Bódul a német hölgy francia foglyok után.

Gyermeki szivre mutat, ha kijátszik gyermeki módon
S ártatlan szemmel tud mosolyogni reánk.
Ilka, te is játszol, de kedélyt nem látni te benned;
Mindennel játszol; semmi de semmi se szent.

GOROMBA.

CSODABOGARAK.

Egy vidéki színigazgató jelentéséből.

Férfiak:

Erdei Elemér, hősszerelmes.
Eőry, társalgási szerelmes.
Dezső, társalgási szeles.
Parrag, segédapa.
Bekefy, segédszerelmes.

Nők:

Szabóné, búsanya.
Balogné, vigánya.
Kövesdyné, énekes és vigszende.
Döme Mari, drámai szende.

Alázatosan kirlek epotikáros uhr legyen Olyon szíves a gyan valami ivás végitt mert tngyan az uhr van egy sogorom ajan részeges hagy neki par a zegasz birodalomba ellata fél kert is megita most el akar anyi egy fél fertai főd a melet az feleségi még a gyermekéi elpusztitya is a kartunk ötet az Orvos uhr hozatni de nem a kar jóni és mink tgyunk mityinalni ve le hanem kiruk szépen az epotikáros uhr hogy segítsen valamivel hogy tilyon aszta borzaszto ivas

Irtam én Stefan G.
Ternavai Lakas

Sport.

„Az Árva Miskából.“

Színházleléadástnagyonszidóssy. Ki írta ezt a „Két jó barátot?“

Ujdarabról nem kedvezőnyilatkozóssy. Jósika Kálmán.
Színházleléadástnagyonszidóssy. Tegyen le a szépnév-
ről és nevezze magát inkább Kálmánka Jósinak.

Ujdarabról nem kedvezőnyilatkozóssy. Jaj, de jó!

Jóviczetosinálóssy. Te Miska, mondok.

Árva Miska (kiveszi ujját a szájából.) Mit?

Jóviczetosinálóssy. Jó viczet mondok. Ird ki a lapodba: Magyarországi és nagyvilági Adolf.

Árva Miska (néz és száját tátja; nem érti.)

Jóviczetosinálóssy (isméli.) Magyarországi és nagyvilági.

Árva Miska (ragyogó arczzal.) Jaj, de jó!

A szerkesztő postája.

Lengenádfalvay Kotlik Anonyma urhölgynek. Nagysád. vonatkozással, „nő-emancipatio“ czimű rajzainkra, így zokog: kár, hogy a legszebb s a társadalomra nézve legszükségesebb eszmék a leglederébb színben „lesznek“ (óh Asbóth!) a közönség elé állítva, kik az ily éleceken nevetni tudnak, de nem képesek érezni egy elferdített nemes eszmény elesésének keservét. „Kegyed felkötta keményen néz élces képeket; de ne följen, nem lesz ennek egy csepp kellemetlen kevetkezése sem. — Rinaldo. Van közte hasznáható, de ama megkülönböztetésre még nem értek meg küldeményei. A distichonok siralmas csámpásságban szenvednek. — Kis Hamis. „Igénytelen lelkét“, fájdalom, nem „boldogíthatjuk.“ Borsszemet árulni igen ti-ztességes foglalkozás, de még nem egy a borsszemtermeléssel. De azért nem akarjuk önt csüggeszteni s „hivatott piéce-it“ csak írja meg ön tovább is, „kebeldobogás“ nélkül. Ha jók, kiadjuk. — S. A. Hát miért ne lehetne háromemeletes tükör, ha létezik ugyanannyi emeletes házi ur is? — I. Jakab, Pécs. Az epigrammákban van él. — Dr. Praestanter. Egykettő lefejtetik.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS
(sas-utca 24-ik sz.)

Jägermayer S.

cs. kir. udvari

vászonfehérnemű és szövetáru-kereskedése

Bécs, Graben 17. sz. a fehér macskához (zur weissen Katze)

ajánlja terméi legújabb gyártmányait a legfinomabb városi, béli és estélyi ingeket vászon és pamutvászonból (Cambric) továbbá színes ingek férfiak számára francia Cretonneból. Kötött vadász-harisnyák és vadász-mellények vastag pamutból.

Nők számára teljes mennyasszonyi eszközök. — Ugyanott főraktára az ezen időszakban nélkülözhetlen mindennemű alsóruháknak férfiak és nők számára azon áthűtés és következményei: **Rheumatismus, Katarhe, Diarrhöc** ellen oly hatásosan óvó ujon feltalált

Egészséggyarapító Crêpe-nek

gyártva pamut, gyapju, selyempamut, selyemből.

Küldemények minden irányban.

463 8—*

Saját monogrammmal és levélpesztépbélyeg-gyár.

Főraktára a papír fehérneműeknek, vászon-utánzás.

KANITZ C.

papír-raktára

Pest, Deák Ferencz-utca 6. sz., a „fehér hajó“ oltmú házban.

ajánlja dusan felszerelt raktárát irodai-, fogalmi és levélpapírok, levélborítékok, réztollak, tolltartók, tollkészek, pecsétviasz, másoló- és alizarin-tinta, ír- és rajzónok, rajzkellékek, tusch és technikai festékek, rajzpapír tekercsekben, másoló papír és vászon, másológépek, íróasztali szerelvények aczél és fémből, elegáns tintatartók, fénykép-albumok zenével és anélkül, pentárcaák és utazó-készletek, végre minden az irodai és iskolai szükségletre való tárgyak. Különösen ajánlja saját gyártmányú levélpapírjimat színes dombornyomatu monogrammmal, látogatójegyeket és levélpesztépbélyegszímet igen díszes kiállításban.

Levélpapírok.

100 db nével dombornyomat 50—80 kr.
100 levél és 100 boríték dombornyomattal 1—1.50.
100 db monogrammal színnyomattal 1.40, 1.80, 2.50.
100 levél és 100 boríték, mindkettő monogrammal 2.80, 3.60.
100 levél, czéggel, feketenyomat 80, 1.20.
100 levél és borítékhoz díszes doboz adatik.
1 rizma, 960 levél negyedrében, céggel feketenyomat 7, 8, 12 ft.
1000 boríték csöpő papírból, negyedrében a céggel fekete nyomatban 5, 6 ft.

Látogatójegyek

á la Minute.
Színes nyomatban 100 db finom fehér bristolpapír 50 kr.
10 db finom színes karton 80 kr.
100 db finom francia félfényű papíron 1 ft.
100 db finom franc. brillantpapír 2.50.
100 db könyvnyomat finom kettősfényű vagy bristol papíron 1 ft.
Mindem további sor 10 kiral több.
Levélpesztépbélyegek.
1000 db aranynyomat 2.50.
1000 db veres 2.75.
1000 db domborbetűkkel két színben 3.75.
Mindem további ezer 50 kral olcsóbb.

Papírgallérok.

Kézelték, a legfinomabb vászon utánzás.
1 tuczat Lincoln-gallér 35 kr.
1 tuczat állógallér (Empire) 30 kr.
1 tuczat kézelték (Cordette) 35 kr.
Legújabb minta.
Ismételadókknak engedmény.
Nagy választék mindenféle üzleti, jegyzéki és másoló könyvekben.
Nyomdai munkák megrendelés szerint a lehető legolcsóbb áraton.

Levélbéli megrendelések utánvett teljesítetnek.

Valódi angol pergamens papír befőtt-üvegek számára.

Valódi szakálhagyma, kezesség melletti szakál-képző-szer.

Ez nem azon számos nyilvánosan kínált szépségügyi szerek közé tartozik, melyek csak ámitásra vannak számítva, hanem valódi hatása a szakálnövesztésre, a Thedo C. tanár által felfedezett Oninear nevű növény nedvében rejlik. Ezen kitűnő vegyszert készítmény kitűnő és biztos hatásánál fogva mindenkinek ajánlható teljes lelkiismeretességgel, miután a szakál növesztés hatatlan gyorsasággal mozdítja elő és a legfiatalabb egyéneknek is teljes sűrű szakál támad ezen szer használatát után, miről is számos bizonyítványokat birunk.

Egy csomag ára használati utasítással 2 ft 10 kr.

Kapható Pesten TÖRÖK JÓZSEF, gyógyszerész urnál,

452 *—12

királyutca 7. szám.

Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaság Pesten.

Nélkülözhetlen segédeszközök,

gyors, biztos és békés hódításokra.

Lampel Robert

könyvkiadásában Pesten, váci-utca 12 sz. kaphatók:

A pesti művelt társalgó. Nélkülözhetlen kézikönyv minazok számára, kik a társadalmi életben szerepelni akarnak s a társaságokban magukat kedveltetni kívánják. 499 lap 1 ft 20 kr.

Izabella királyné legyező nyelve 20 kr.

Magyar virágnyelv. Tom Pouce rétv 20 kr.

Blumensprache. Tom Pouce Format 20 kr.

A cigány jósnő. I. A kártyahúzás, II. A kártyavetés. Füzve 50 kr.

A nélkülözhetlen mulattató. Kérdések- és feleletekben, füzve 20 kr.

Nemz. dalkönyvecske, kötve 90 kr.
finom kiadás, pompás díszkötésben 3 ft.

Nemz. kincsszekrény jelesb írónk gondolatgyöngyével 80 kr.
Diszkiadás 2 ft.

Pattantys. A kis tüzművész tekintettel a szobai műtűzi darabokra 60 kr.

Környei, a szív életéből, füzve 1 ft.
finoman kötve 2 ft.

Legyezőnyelv, virágnyelv és Blumensprache díszes és csinos kiállításuknál fogva főképp füzértánczi ajándékoknak alkalmasak.

Mulattató olvasmányul ajánlható.

Dumás Sándor, a kaméliás hölgy. Regény 2 kötetben 1 ft.

Hugó Victor. Egy halálra ítéltnek utolsó napja 50 kr.

Lisznai, palóczdalok 60 kr.

Lisznai, új palóczdalok 60 kr.
finoman kötve 1 ft 20 kr.

Magánkörökbeni előadásra alkalmasak:

Sziligeti a manna. Eredeti vigjáték 60 kr.

Angolosan, vigj. 50 kr.

Az utolsó levél. Sardou után 80 kr.

A nyolczadik pont 481 2—* 50 kr.